

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

محمد صالح گردش

12/02/2023

تاریخ را با ظلم دروغ مسخ نکنیم

محمد زایی ها که پشتون بودند، قبول و تصدیق که ظالم نیز بودند، چنانکه غرض دستیابی به قدرت و خلع یک دیگر از سلطنت، برادر علیه برادر قرار گرفت و خون ریختند، ولی محمد زایی ها نسبت به زنان و خویشاوندان شان احترام بیش از حد قایل بودند و به اصطلاح ما افغانها اینکه زن دوست بودند و این زن دوستی شان در حقیقت احترام به زن در میان این طایفه کاملاً مشهود و بارز بوده است. اخیراً شخصی متخلص به "مرادی" با استناد از صفحه ۳۹ جلد اول سراج التواریخ به قلم خود عبدالرحمن خان ادعای کشتار سه هزار تن بدخشانی را در بازه زمانی ۹ ساعت به امر امیر نسبت کرده است. اگر چه دوست دیگری صفحه ۳۹ همان اثر را در صفحه فیسبوک اش کاپی پیست کرده و وانموده است که ادعای چنان موضوعی کاملاً دروغ است. حالا باز هم از دید من اگر چنان مطالبی درست و صحی هم بوده باشد از آنجایی که محمد زایی ها احترام به زن و خویشاوندان خود داشتند و یکی از زنان امیر عبدالرحمن خان و آن هم مادر ولیعهد آن دور (امیر حبیب الله خان) که بدخشانی بود بعید می دانم که عبدالرحمن خان چنان جرأتی به ظلم را به حق اقوام خانم اش روا دیده باشد. البته که رد و ابطال ظلم عبدالرحمن خان به این اساس و پایه دال به انکار ظلم و بیرحمی اش نسبت به قوم شینوار (یکی از اقوام پشتون) نیست چنان که از ایشان کله مینار ساخت و نیز از تشدد عمل اش در مقابل هزاره ها در رابطه نمی کاهد اما یادآور باید شد که تمام بیرحمی های عبدالرحمن خان نسبت به هزاره ها با بیرحمی که نسبت به این قوم در دهه هفتاد خورشیدی در ساحه افشار کابل و جاهای دیگر اتفاق افتاد اصلاً قابل مقایسه نیست. اصل سخن اینجاست که بازیگران سیاست های زبانی و قومی باز هم شاید در صدد بوجود آوری یک ائتلاف نامیمون و ناثبات دیگر میان هزاره ها و دری زبانان سنی مذهب علیه قوم پشتون گردیده باشند و با بوجود آوری چنین ائتلاف شکننده و ناثبات باز هم خواسته باشند به فرمان بادران شان یک بار دگر افغانستان را به حمام خون مبدل سازند. بنابراین برادران هزاره و هم پارسی دری زبانان سنی مذهب می باید در رابطه به حل مسایل سیاسی کشور فریب چنین ترفند و توطئه های سیاسی را نخورند که چنان راهکار ها و روش ها نمی تواند ما را به حل درست و سالم قضایای ملی رهنمون شود.

یادآوری باید نمود که در دوره سلطنت امیر عبدالرحمن خان و فرزندش امیر حبیب الله خان بعد از خانواده محمد زایی ها دومین خانواده با قدرت با پیشینه همکاری های سیاسی و خویشاوندی با امیر، بدخشانی ها بودند. خانواده امیر بر پایه این قرابت، خویشاوندی های دیگری نیز با بدخشانی ها نمودند چنانکه "میرمن

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په خیر و لولئ

پروین" که یکی از نوادگان پسرى امير عبدالرحمن خان بود، مادرش از اهل بدخشان بوده است و در کُل مى توان گفت که خانواده هاى خویشاوند امير در زمان وى و پسرانش در قدرت و دم و دستگاه سلطنت دست داشتند. پس اگر ظلم و بيرحمى عبدالرحمن خان را عليه هزاره ها پذيريم بايد در نظر بگيريم که دست هاى ديگرى شامل در قدرت از همان دربار عليه هزاره ها در همكارى با عبدالرحمن خان نيز در پيوند بوده باشند.